

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL. M. v právní věci žalobce **Ing. I.G.**, bytem ■■■, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■. Tímto prvostupňovým rozhodnutím žalovaná přiznala žalobci podle § 54 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) od 4. 3. 2013 výplatu starobního důchodu náležejícího dle § 31 zákona o důchodovém pojištění s tím, že starobní důchod činí 10 220 Kč měsíčně.

Žalobce nesouhlasí s tím, že mu nebyla zohledněna doba pojištění v roce 2011, kdy byl zaměstnancem společnosti ■■■ s.r.o. a současně jejím jednatelem. Žalovaná dle žalobce pominula důležitá fakta, konkrétně, že na základě exekučního příkazu vymazal Krajský soud v Ústí nad Labem dne 2. 11. 2009 žalobce jako posledního společníka společnosti ■■■ s.r.o., čímž byla prakticky paralyzovaná činnost valné hromady společnosti a následně i jednatele, který je valnou hromadou jmenován i odvoláván. Žalovaná nezohlednila ani usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 6. 2010, kterým Krajský soud zahájil řízení o zrušení společnosti ■■■ s.r.o., nařídil její likvidaci a jmenoval jejího likvidátora. Žalobce dále upozorňuje na to, že důchodový systém v České republice není financován pouze z vybraného pojistného na důchodové pojištění, ale je dotován i z jiných kapitol státního rozpočtu. Žalobce jako osoba samostatně výdělečně činná a plátců DPH přispěl do státního rozpočtu nejen ve

prospěch účtu důchodového pojištění, ale též ve formě dalších daní. Je v rozporu s principem zásluhovosti stanovit výši důchodu pouze z výše uvedeného pojistného na důchodové pojištění bez ohledu na ostatní platby, které žalobce odvedl ve prospěch státního rozpočtu. Z uvedených důvodů požadoval, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a uložil žalované nahradit mu náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že starobní důchod byl vypočten podle platných právních předpisů se započtením veškeré prokázané doby pojištění. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala, že dobu činnosti žalobce ve společnosti ■■■ s.r.o. v roce 2011 nelze hodnotit jako dobu důchodové pojištěnou. Ani žalobcův výkon samostatné výdělečné činnosti v roce 2011 a v roce 2012 nezakládal jeho účast na důchodovém pojištění. Názor žalobce, že by při stanovení výše jeho důchodu mělo být zohledněno, že jako osoba samostatně výdělečně činná a plátce DPH přispíval do státního rozpočtu více, nemá oporu v platných právních předpisech. Žalovaná proto navrhovala žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Ze správního spisu předloženého žalovanou soud ověřil tyto, pro danou věc rozhodné skutečnosti:

Dne 4. 3. 2013 podal žalobce žádost o uvolnění výplaty svého starobního důchodu od 4. 3. 2013 v plné výši.

Rozhodnutím ze dne 17. 4. 2013, č. j. 500 904 077 byla žalobci dle § 54 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění přiznána od 4. 3. 2013 výplata starobního důchodu náležejícího podle § 31 zákona o důchodovém pojištění, a to ve výši 10 220 Kč měsíčně.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, ve kterých uváděl, že v osobním listu důchodového pojištění není započítán rok 2011, což není v souladu s § 34 zákona o důchodovém pojištění. Uváděl, že v roce 2011 souběžně se zaměstnáním vykonával samostatnou výdělečnou činnost. Dále zdůraznil, že důchodový systém v České republice není financován pouze z vybraného pojistného na důchodové pojištění a dalších prostředků na zvláštním účtu důchodového pojištění, ale je dotován i z dalších kapitol státního rozpočtu. Ve způsobu výpočtu výše důchodu však není zohledněna zásada zásluhovosti. Žalobce nesouhlasil s tím, aby mu byl důchod vypočítán pouze z výše odvedeného pojistného na důchodové pojištění bez ohledu na ostatní příjmy, které jako osoba samostatně výdělečně činná a plátce DPH ve prospěch státního rozpočtu odvedl.

Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedla, že z potvrzení o účasti na důchodovém pojištění osoby samostatně výdělečně činné při výkonu samostatné výdělečné činnosti, které žalobce předložil spolu s žádostí o uvolnění výplaty starobního důchodu od 4. 3. 2013, vyplývá, že žalobce nebyl v roce 2011 účasten důchodového pojištění osob samostatně výdělečně činných. Totéž plyne i z výpisu evidence osob samostatně výdělečně činných za rok 2011, který byl okresní správou sociálního zabezpečení Česká Lípa doložen v průběhu námitkového řízení. Dle údajů z této evidence vykonával žalobce v roce 2011 vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, neboť byl do 28. 9. 2011 zaměstnán a od 29. 9. 2011 mu byl přiznán starobní důchod. Vzhledem k tomu, že samostatná výdělečná činnost žalobce

nezaložila v roce 2011 účast na důchodovém pojištění, nelze tento rok hodnotit jako rok pojištění. Pokud jde o výkon zaměstnání v roce 2011, evidenčními materiály je dle žalované doloženo, že žalobce byl od 1. 1. 2011 do 28. 9. 2011 zaměstnán ve společnosti GLASSUP s.r.o. V případě započtení doby zaměstnání žalobce u této společnosti postupovala Česká správa sociálního zabezpečení podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Dle § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, se za dobu pojištění uvedenou v § 11 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění u osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a), d), f) w), x) zákona o důchodovém pojištění nepovažuje kalendářní měsíc, za který její zaměstnavatel neodvedl pojistné, které byl povinen odvést, je-li tímto zaměstnavatelem obchodní společnost nebo družstvo a tyto osoby byly v takovém kalendářním měsíci současně společníky této společnosti a nebo členy statutárního orgánu nebo dozorčí rady této společnosti nebo družstva. Toto ustanovení neplatí v případě, že bylo pojistné dlužné za kalendářní měsíc zaplacen do 3 let ode dne splatnosti tohoto pojistného. Z doloženého evidenčního listu důchodového pojištění vyplývá, že žalobce byl v roce 2011 v pracovním poměru u společnosti ■■■ s.r.o. od 1. 1. 2011. Zaměstnanci v pracovním poměru jsou dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění účastní pojištění při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně. Z údajů zapsaných v obchodním rejstříku je zřejmé, že žalobce byl současně jednatelem společnosti GLASSUP s.r.o., a tedy členem statutárního orgánu této společnosti dle § 133 odst. 1 obchodního zákoníku. Bylo zjištěno, že společnost ■■■ s.r.o. dosud v plné výši neodvedla pojistné za namítané období roku 2011. Česká správa sociálního zabezpečení proto vycházela z § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění a nezapočetla žalobci dobu od 1. 1. 2011 do 28. 9. 2011 jako dobu zaměstnání – pojištění, neboť společnost ■■■ s.r.o., s níž žalobce uzavřel pracovní poměr, za toto období neodvedla pojistné a žalobce byl v tomto období také členem statutárního orgánu této společnosti. K námitkám, žalobce ohledně způsobu výpočtu výše důchodu žalovaná konstatovala, že při výpočtu starobního důchodu vycházela z ustanovení platných právních předpisů a hodnotila doby pojištění, vyloučené doby a získané vyměřovací základy dle doložených evidenčních materiálů.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska žalobních bodů s tím, že byl vázán skutkovým i právním vztahem v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. Ve věci bylo rozhodováno bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žádný z účastníků nevyjádřil s tímto postupem soudu ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas.

V souzeném případě žalovaná nezahrnula do doby pojištění u žalobce období od 1. 1. 2011 do 28. 9. 2011 s odkazem, že za tuto dobu nebylo za žalobce odvedeno pojistné a žalobce byl zároveň zaměstnancem i jednatelem společnosti ■■■ s.r.o. v souladu s § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění.

Podle § 11 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se za dobu pojištění uvedenou v odst. 1 písm. a) u osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a), d), f), w) a x) nepovažuje kalendářní měsíc, za který jejich zaměstnavatel neodvedl pojistné, které byl povinen odvést, je-li tímto zaměstnavatelem obchodní společnost nebo družstvo a tyto osoby byly v takovém kalendářním měsíci současně společníky této společnosti anebo členy statutárního orgánu nebo dozorčí rady této společnosti nebo družstva. Z citovaného ustanovení vyplývá, že pro

jeho aplikaci je nutné splnění obou zákonných podmínek, a to jednak neodvedení pojistného za daný kalendářní měsíc a jednak to, že osoba, o jejíž posouzení doby pojištění jde, byla zároveň členem statutárního orgánu, dozorčí rady či společníkem obchodní společnosti nebo družstva. V projednávaném případě žalobce splnění obou podmínek nezpochybňuje. Z obchodního rejstříku je navíc snadno ověřitelné, že žalobce v roce 2011 jednatelem společnosti ■■■ s.r.o., tj. členem jejího statutárního orgánu, skutečně byl. Žalovaná tak při vydání napadeného rozhodnutí vycházela ze správně zjištěných skutečností a postupovala v souladu se zákonem, když žalobci dobu od 1. 1. 2011 do 28. 9. 2011 jako dobu pojištění nezapočetla. Pro zohlednění žalobcem uváděných skutečností (paralyzování činnosti jednatele a nařízení likvidace společnosti) neexistuje zákonný podklad.

Pokud jde o výpočet výše starobního důchodu, žalovaná postupovala podle platné právní úpravy. Starobní důchod se skládá ze základní výměry a z procentní výměry. Základní výměra důchodu je stejná pro všechny důchody. Procentní výměra se stanovuje individuálně procentní sazbou z výpočtového základu podle získané doby pojištění. Pro stanovení výpočtového základu je důležitý osobní vyměřovací základ. Ten, zjednodušeně řečeno, tvoří měsíční průměr všech příjmů dosažených v rozhodném období, z něhož se stanoví důchod. Do důchodu se započítávají všechny příjmy, z nichž je odváděno pojistné na sociální zabezpečení (např. i brigády). Nezapočítávají se takové příjmy v rámci zaměstnání, z kterých se neodvádí pojistné. Započítává se však náhrada mzdy po skončení pracovní neschopnosti náležející za pracovní úraz nebo nemoc z povolání, i když se z ní pojistné neplatí. Další odvody do státního rozpočtu platná právní úprava při výpočtu výše starobního důchodu nezohledňuje.

Na základě shora uvedených závěrů soud neshledal žalobu důvodnou a postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.

Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce úspěch ve věci neměl, úspěšný žalovaný správní orgán nemá na náhradu nákladů řízení právo podle § 60 odst. 2 s. ř. s. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 12. prosince 2014

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
samosoudkyně